

ទៅផ្ទះយាយ

សុខានិងម៉ាក់, បងស្រី, ប្អូនស្រី, ជិះយន្តហោះទៅផ្ទះយាយប្រទេសកម្ពុជាទាំងអស់គ្នា។

សុខា: ម៉ាក់តើស្រុកខ្មែរមានមធ្យោបាយធ្វើដំណើរអ្វីខ្លះ?

ម៉ាក់: នៅស្រុកខ្មែរមធ្យោបាយធ្វើដំណើរខុសគ្នាពីតៃវ៉ាន់

សុខា: តើខុសគ្នាដូចម្តេច?

នៅជនបទមានរទេះសេះ រទេះគោ រទេះកង់បីម៉ែត្រតុកតុក។

បងស្រីចុះនៅក្នុងទីក្រុង

វិញ?

ម៉ាក់: ឥឡូវក៏មានម៉ូតូ, ឡានដែរ។

ប្អូនស្រី: អញ្ជឹងត្រូវជិះឡានអ្វីទៅផ្ទះយាយ?

ម៉ាក់: ពួកយើងជិះឡានទៅ។

ម៉ាក់: នៅមួយ ម៉ោងទៀតទើបឡានមក

ដល់។

អ្នកទាំងអស់គ្នាញ៉ាំគុយទាវសិនទៅ។

សុខា: ខ្ញុំក៏ត្រូវតែញ៉ាំសម្លរបញ្ចុកសម្លខ្មែររបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

ខ្លះដូងឈ្មួញណាស់អី។

បងស្រីប្អូនស្រី: ពួកយើងត្រូវតែញ៉ាំនំប៉័ងដាក់សាច់ដៃស្រួយនិងដីមានរស់ជាតិឈ្មួញណាស់

ញ៉ាំបាយរួច, ជិះឡានផ្លូវឆ្ងាយរួចហើយដូរជិះរទេះកង់បីម៉ែត្របានដល់ផ្ទះយាយ។

សុខា: ផ្ទះតាជាផ្ទះប្រក់

គ្រឿងបុរាណបីខ្នងជាប់គ្នាចុះផ្ទះយាយជាផ្ទះប្រភេទណាដែរ?

ម៉ាក់: ផ្ទះដែលយាយស្នាក់នៅជាផ្ទះខ្ពស់។

ប្អូនស្រី: ម៉ាក់តើអ្វីជាផ្ទះខ្ពស់?

បងស្រី: ខ្ញុំដឹងជាផ្ទះដែលមានលក្ខណៈពិសេសក្នុងការសាងសង់

តំបូលប្រក់គ្រឿងមានក្បាច់រចនា

ហើយយកប្រសិទ្ធិមកបិតធ្វើជញ្ជាំងមនុស្សរស់នៅខាងលើ។

ឯខាងក្រោមដាក់តៃវ៉ាន់និងចិញ្ចឹមសត្វ។

ម៉ាក់: បងស្រីនិយាយត្រូវ, នៅក្បែរផ្ទះមានដាំដើមស្វាយនិងដើមចេក។

សុខា: ខាងមុខមានផ្ទះខ្ពស់នេះជាផ្ទះយាយមែនទេ?

ម៉ាក់: មែនហើយ, យាយកំពុងតែបក់ដៃ។

បងស្រី សុខា ប្អូនស្រី: ជំរាបសួរយាយ ពួកខ្ញុំនឹកយាយណាស់!

យាយមើលមកពួកយើង, ក្នុងទឹកមុខញញឹមប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌។ ផ្ទះ

យាយពិតជាល្អមែន។